

Μπεκιάρης, μαθητής τῆς Παλαμαίας Σχολῆς, διδάσκων μέχρι τοῦ 1812, μεθ' ὃν ὁ μέχρι τοῦ 1821 Γεώργιος Πρωτοπρεσβύτερος Σγούρος τούπωλην, μαθητής Κωνσταντίνου Μπαλαγίδου¹.

Ἐν Συράχῳ ἐπίσης τὰ γράμματα διὰ τὸ φιλέμπορον καὶ τὸν πλοῦτον τῶν κατοίκων ἔθεραπεύοντο. Καὶ αὐτόθι συνετηρεῖτο ἐπίσης Ἑλληνικὴ Σχολὴ μέχρι τοῦ 1821, διε τοις αὐτοῖς ταῦτα τοῖς γείτοσι Καλλαρέτινοῖς ὑπέστησαν². Αὐτόθεν, πλὴν ἄλλων, κατήγετο καὶ διεπίφημος Ιατρὸς καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννης Κωλέττης³.

Ἐν Ἀρτῃ, ἡς ἀνέκαθεν οἱ Ἀρχιεπίσκοποι ἦσαν τῶν κληρικῶν οἱ λογιώτεροι, φαίνεται ἀρχαιότερον καλλιεργούμενον τῆς παιδείας τὸ δένδρον. Ήδη τῷ 1500 αὐτόθι φαίνεται τὰ ἐγκύκλια παιδευθεῖς καὶ ἐν Ἰταλίᾳ τελειοποιηθὲς Μάξιμος, δὲ "Εὐλητὴ ιδίως λεγόμενος, ἀνὴρ Ἑλλογιμώτατος, ζηλωτὴς εἰς ἥκρον, πολλὰς τῇ Ἐρασσίᾳ τότε ὑπὸ πολλῶν κυμαίνομένη, καὶ ἀξιολόγους προσενεγκάνων ὑπηρεσίας⁴". Ἐφεξῆς δὲ, ἐκλιπούστοις ἵσως διὰ πόρων ἐλλειψιν τῆς αὐτόθι Σχολῆς, τῷ 1662 προτροπῇ Νεκταρίου τοῦ Ἱεροσολύμων Μανολάκης δὲ ἐκ Καστορίας ἀνήγειρε Σχολὴν⁵, κατοχυρώσας αὐτὴν Σιγγιλίῳ Πατριαρχικῷ⁶, καὶ ἴκανῶς προϊκοδοτήσας, διατηρηθεῖσαν μέχρι τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως⁷. Σωφρόνιος δὲ δὲ Λειχούδης Κεφαλλήν, προσεκλήθη τῷ 1670 ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Βαρθολομαίου, ἵνα ἀπὸ μὲν τῆς ἐδρας διδάσκῃ τὴν φιλοσοφίαν, ἀπὸ

(1) Π. Ἀρ.

(2) Π. Ἀρ.

(3) Βρετοῦ Β', 289.

(4) "Ορα κατωτέρω περὶ τῶν ἐν Ρωσσίᾳ.

(5) Μελετίου Ἐκκλ. Ιστορ. Γ', 469. δὲ ἀοιδόμος Μανολάκης οὐ μόνον τὰς γνωστὰς ἐν Κ]πόλει, Χίῳ, Ἀρτῃ καὶ Ἀνατολικῷ, (καὶ ἐν Καζορίᾳ πάντως) Σχολὰς ἀνήγειρε, ἀλλὰ καὶ ἄλλαχοῦ, κατὰ τὸν Κωνσάντιον λέγοντα, διτὶ δὲ ὅμοιον οὐκ οἶδε τὸ γένος ἐπὶ συστάσει πανταχοῦ Σχολείων. Κωνσάντιον Α' τοῦ ἀπὸ Σιναίου Διατριβῆς περὶ τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς ἐν τῷ Περιοδικῷ κτλ. σελ. 288.

(6) Τὸ Σιγγιλίον ἐσώζετο μέχρι τοῦ 1833, διε δὲ Ταφῆλ Μπούζης ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ ἐλελάτησε τὴν πόλιν Π. Ἀρ.

(7) Π. Ἀρ.